

Mutual Mèdica

L'assegurança de Vellesa

per

SEBASTIA AMENGUAL

ELS metges mallorquins que pertanyem al Sindicat de Metges de Catalunya, i hem vist l'elevació de mires que allí impera a la vegada que l'interès, sollicitud i competència amb què s'atenen les necessitats de l'estament mèdic, creant la Mutual Mèdica amb les seves seccions d'Invalidesa i de Vida les quals tendeixen a evitar i ensems eviten situacions de veritable penúria econòmica de moltes famílies de metges, trobem una deficiència lamentable en la labor del Sindicat, el qual, no ignorant una necessitat mèdica sentida i coneguda per tots, no tingui encara arranjada *L'assegurança de Vellesa*.

Considero aquest assumpte de fàcil solució, especialment si el comparem amb d'altres que la intel·ligent i tenaç labor del Sindicat ha sabut resoldre amb encert amb tot i estar curullats de dificultats.

Tractant-se, doncs, de *Vellesa* no hi ha necessitat de prevenir-se contra accidents inesperats, sinó que amb calma i amb l'anticipació de molts d'anys, sabem el dia que un assegurat tindrà o podrà tenir opció al subsidi.

El fet de què la invalidesa i la *Vellesa* tinguin punts de contacte i fins i tot de parentesc, tota vegada que la *Vellesa* implica una invalidesa parcial, no justifica la tendència equivocada d'alguns, els quals han volgut adjuntar o acoblar ambdues coses.

Tenim en la *Vellesa* una invalidesa parcial, sobrevinguda gradualment pel transcórrer dels anys, però mereix un concepte molt distint de la invalidesa sobrevinguda amb motiu d'una mielititis traumàtica, d'un accident d'automòbil, etc., que ines-

peradament malmet la carrera d'un metge en la plenitud dels anys.

En la *Vellesa* no hi caben ni hi poden cabre apreciacions de més o menys invalidesa per a poder calcular el subsidi, com tampoc discrepàncies resultants d'un examen. Una vegada arribats a l'edat que els correspongui, els vells han de cobrar la *Vellesa* sense cap mena de dubte, amb tot i que continuïn exercint, com abans, la seva professió.

Es equivocadíssima la idea de què la *Vellesa* i la *Invalidesa* no poden auxiliar-se si van separades l'una de l'altra; puix que d'aquesta manera resulta que es completen i auxiliem molt millor, i, sobretot, la secció d'invalidesa té en *l'assegurança de vellesa* un auxiliar poderosíssim que freqüentment donarà la solució a situacions que podrien resultar dubtoses.

Per tant, ha de crear-se, segons el meu criteri, una secció especial de *Vellesa*, amb funcionament divers i fins amb certa independència, sense que això vulgui ésser cap idea dissolvent i destructora, tota vegada que en les famílies ben constituïdes els pares donen als seus fills certa independència quan aquesta es fa convenient, i l'organisme humà mou els braços i les cames independentment del tronc. Aquesta idea de secció especial de *Vellesa* no destrueix en el més mínim la de conjunt harmònic en el Sindicat, ans al contrari, el completa i l'arrodoneix.

Dit això, hem de proposar que es parteixi d'una quota mensual fixa que des dels 45 anys (edat en què comença a pensar-se amb la vellesa) podria donar als 65 anys un subsidi diari exactament igual. També es podria ingressar en la *Vellesa*